

ZPRAVODAJ

FRYMBURSKÉ
OZVĚNY

Vydává KaSS v Novém Hrádku

D O M A

Jedno takové městečko znám,
je to můj domov, byl to můj chrám,
do kterého se v žalu a radosti utíkám,
kde každý dům i strom znám,
i lidi v něm, jsou mne azylem.
Takové místo je jen jedno na světě,
jen pro Tebe, pro Tebe, Tvoje a pro Tebe.
Jedno takové místečko znám,
je to můj domov, byl to můj chrám.
Z té malé paseky je dnes les,
je to tak dávno, a přece jak dnes
voní ty fialky tam dole pod mezí,
sněhové vánice, kdy dětské obočí
jsou ledové krápníky,
v trávě a mezi kamením
malá devčátka s košíky s houbami.
Jejich smích a bezstarostný pohled očí
mne provází - až zamrazí -
byl to krásný svět, kolik uplynulo let?
Zůstane městečko,
zůstane místečko,
zůstanou fialky, jahody, les,
zůstanou sněhové vánice
jak tehdy, tak dnes.
A Ty - zůstaneš?

Marina Horská, roz. Vaňková
bývalá žákyně školy v Novém Hrádku

✚ Historie našeho městečka

Blíží se letní turistická sezóna a my tentokrát nahlédneme do publikace vydané "Národní propagací Praha" před 55ti lety a přečteme si, co se o nás píše:

" LETOVIŠKO " - NOVÝ HRÁDEK

Jedním z nejnavštěvovanějších letovišek pohoří Orlických hor je **Nový Hrádek**.

Tiché a čistým vonným lesním vzduchem nasycené, oblíbené horské letoviško Nový Hrádek leží uprostřed jehličnatých lesů, ve kterých je plno písčitých, mnohdy parkově upravených cestiček, které poskytnou návštěvníkovi vše, co je možno požadovat od letního bytu, nebo od turistické návštěvy.

Návštěvník prochází celé hodiny jedinečnými krásami, poznává stále nové partie a obdivuje velebnost tohoto velkého přírodního parku.

Od jara do podzimu vydechují lesy pryskyřičnou vůni a v zimě zve tento kout svojí krásnou bělouš a pěkným terénem ku pěstování lyžařského sportu.

Je to čisté městečko, mající dobré autobusové spoje do Nového Města nad Metují, Dobrušky a Náchoda.

Zbytky starého Trčkovského sídla Frymburku, kdysi pevného a hrdého hradu, v jehož valech vzpomínáš nejen zašlé slávy, ale i cítíš, že se sem musíš zpět vrátit, jsou přímým sousedem Nového Hrádku.

Pod Frymburkem v překrásném údolí Olešenky, plné horských pstruhů je rozseto mnoho krásy. Výstavná restaurace penzion " **Vila Božena** " poskytne tam uspokojení nejen turistovi, ale i náročnějšímu hostu. Blizoučko od penzionu je přírodní koupaliště, v létě hojně vyhledávané. Jedinečná krásná cesta vede odtud do " **Pekla** ".

Z nedalekého vrchu Šibeník - 672 m upoutá návštěvníka čarokrásná vyhlídka na Krkonoše se Sněžkou, do kraje ke Kunětické hoře, k hradeckým věžím ...

Je to přírodními krásami požehnané místo.

Restaurace Václava Lepše "Turistický dům" a Vendelína Přibyla jsou zařízeny na čilý ruch hostů.

Čisté a vzdušné pokoje pro letní hosty v privatě po celém městečku obstará a pronajímá restauratér Vendelín Přibyl. Při jeho restauraci je pěkná stinná zahrada, vzdušná veranda a příjemné lokály, elektrické světlo a výborná domácí kuchyně. Denní penze i s bytem a obsluhou sestává se ze snídaně: dobrá zrnková káva nebo čaj, čerstvé pečivo, chléb s máslem nebo koláč. Oběd: polévka, pečeně s přílohou, kompot a moučník. Svačina jako snídaně. Večeře teplá nebo studená dle výběru.

Poznámka:

V současné době na místě restaurace Václava Lepše stojí bývalé nákupní středisko. Turistický dům je bývalá restaurace - hotel u Tošovských, dnes prodejna potravin. Na místě bývalé restaurace Vendelína Příbyla v Hradní ulici je závod v.d. KOVAP (dříve Detecha).

Z publikace "LETOS I V PŘÍŠTÍCH LETECH ZŮSTANEME DOMA" -
- navštívíme krásná naše letoviska a lázně

připravil
Jiří Hlaváček

Římskokatolická farnost Nový Hrádek má nového duchovního správce

Od 1. března 1995 byl ustanoven administrátorem novohrádovské římskokatolické farnosti **Jan Czarny** z polské provincie Misionářů sv. Rodiny.

Jan Czarny se narodil v Gorzowie Wielkopolskim v západním Polsku, vzdáleném od státní hranice s Německem, kterou tvoří řeka Odra, 50 km.

23 roků působil v Polsku. 15 let jako lidový misionář. Než přišel do Čech, byl 4 roky farářem v Szcytna Ślajska a ve Varšavě. Dva měsíce působil v Bělorusku. Protože však nedostal od tamních úřadů souhlas, musel se vrátit do Polska. Kratší dobu působil v Bílém Újezdě u svého spolubratra - polského kněze, kde se intenzívně učil česky. Bratr kněze P. J. Czarného je misionářem v Papui - Nové Guinei a navštívil nedávno již i Nový Hrádek.

Protože se faráři Janu Czarnému zde zalíbilo, požádal Otce biskupa Karla Otčenáška, aby mohl zůstat v Královéhradecké diecézi.

Bylo velkým a radostným překvapením, že farnost Nový Hrádek dostala právě tohoto kněze. Je to odměnou, ale i příležitostí k hlubokému zamyšlení.

A nakonec slovo kněze pana Jana Czarného:

"Přeji všem farníkům a všem občanům Boží požehnání. Buďte mile vítáni v našem kostele"

P. Jan Czarny

Z ČINNOSTI SOKOLSKÉ MLÁDEŽE

Koncem října loňského roku zahájil činnost "Sportovně-tábornický žákovský oddíl" Sokola Nový Hrádek.

K jeho založení přispěla sokolská celodenní tábornická a turistická soutěž, do které se přihlásilo celkem 21 dětí (z toho 10 ze Sokola Úpice). K jejímu zdařilému průběhu přispělo (přípravou a účastí) 13 vedoucích. Všem, a především mládeži z Nového Hrádku ještě jednou děkujeme.

Oddíl se pravidelně schází každý čtvrtek (16.00 - 17.30) s průměrnou účastí 7 žáků. Náplň je zaměřena nejen na zvýšení tělesné zdatnosti a obratnosti (cvičení, hry), ale i na získávání znalostí z oblasti turistiky, táboření a pobytu v přírodě. Soutěživá forma vedení pomáhá hochům v překonávání obtíží, získávání zručnosti a samostatnosti. Za pomoc v zajišťování osobních tábornických potřeb (nože, sekerky, pilky) je třeba poděkovat především dědečkům hochů.

Přes nepříznivé sněhové podmínky v loňské zimě se podařilo uspořádat jeden lyžařský běžecký výlet za účasti pouze 3 žáků! Je kupodivu, že tak málo mládeže našeho horského městečka má poměrně levné běžecké lyžařské vybavení.

V letošním jaru uskutečněný celodenní tábornický výlet mimo jiné žákům ukázal, že není jednoduché si v přírodě uvařit např. pouze čaj nebo brambory. Hlavně, že výlet všichni ve zdraví přežili (bohužel i díky "utajeným" pamlskům, které s sebou nesli).

Oddíl marně shání další vedoucí z řad hrádovské mládeže. Ani dětem se nepodařilo (zatím?) přemluvit tatínky k pravidelné spolupráci. Zájem neprojeví ani místní učitelé. Škoda, že nelze využít poměrně značný zájem děvčat k založení obdobného oddílu - nepodařilo se sehnat vedoucí. Tyto skutečnosti stojí za hluboké zamyšlení každého z nás o budoucnosti naší mládeže i celého národa.

Další činnost oddílu bude na přání hochů rozšířena o stavbu chatky (v hájku u sokolovny), kterou bude oddíl využívat jako tábornickou základnu. Věříme, že místní občané, obec i podniky pochopí účelnost této aktivity a materiálně (zbytky, využitelné odpady) nebo finančně nás podpoří. Značnou pomoc nám již přislíbilo vedení nové pily u sokolovny - předem děkujeme.

Po doposud získaných zkušenostech vedením oddílu je třeba zdůraznit výchovnou stránku jeho činnosti. Jde především o oblast slušného chování, vzájemného respektování, vztahu ke společnému majetku a kamarádství.

Věříme, že přijdete mezi nás prožít veselé chvíle, tělesně se posílit a něco se naučit. Těšíme se na Vás!

Za vedení oddílu: Ing. Otokar Krásný

OSLAVY V PLZNI

Plzeň letos slaví 700 let trvání města a zároveň 50 let od osvobození americkou armádou. Na květnové oslavy pozvali organizátoři oslav i účastníky XII. Všesokolského sletu, aby své skladby předvedli i v Plzni.

Z Nového Hrádku se zájezdu zúčastnila Věrná garda (sestry Krásná, Pružinová, Svatoňová, Šritrová, bratři Krásný, Svatoň, Šritr) a družstvo mužů (bratři Bohadlo, Drašnar, Hlaváček st. a Hlaváček ml., Holý, Martínek, Sobotka, Svatoň a Mach). Do Plzně jsme jeli my, dříve narození už v pátek, muži až v sobotu ráno. Cesta vlakem uběhla při veselé zábavě velmi rychle. Zvlášť se nám líbil úsek z Prahy podle Berounky mezi vápencovými skalami a s krátkým průhledem na Karlštejn. V cíli cesty jsme byli očekáváni zástupci župy a odjeli jsme na ubytovnu. Plzeň nás přivítala v plném lesku nových fasád, opravených budov a slavnostní výzdobou. Horší byl dojem z ubytovny. Nám sedmi gardistům byla přidělena obytná buňka o jedné a půl místnosti s příslušenstvím, ale bez jakéhokoli zařízení a nábytku. Voda sice tekla, ale jen studená. Zachránila nás Míla Šritrová, protože měla s sebou ponorný vaříč, takže jsme si mohli alespoň uvařit čaj a kávu.

V sobotu dopoledne jsme se jeli podívat na přehlídku amerických vojáků a jejich originálních vozidel. Všude panovala srdečná nálada a lidí bylo doslova namačkáno. Průvod vozidel a pochodu jících vojáků končil na náměstí. Tam také zazněly projevy čestných hostů, z nichž nejvíce pozornost upoutal premiér Václav Klaus.

Po poledni byl odhalen pomník s díkuvzdáním Americe za osvobození. Tvoří ho dva kamenné kvádry s poděkováním v češtině a v angličtině, mezi nimi je vytvořen reliéf zeměkoule.

V pozdějším odpoledni jsme se zúčastnili sokolského průvodu. Bylo nás asi pět tisíc, přálo nám krásné počasí, hrála sokolská hudba, všichni se radovali a bylo nám dobře.

V podvečer proběhla ještě zkouška na nedělní nástup a večer jsme shlédli pohádkový ohňostroj. Hlavním cvičebním dnem byla neděle. Dopoledne se konaly zkoušky sletových skladeb na značkách na stadionu. Cvičily s námi i ženy, které přijely oslavit plzeňské výročí až ze Švýcarska a z Kanady.

Odpolední vystoupení se všem vydařilo. Sluníčko svítilo a dojem ze společného cvičení umocňovalo. Publikum nadšeně tleskalo a panovala slavnostní nálada. Plzeňáci, se kterými jsme večer mluvili, nás ujišťovali, že Plzeň ještě nikdy nic podobného nezažila a velice nám děkovali.

Zpátky jsme už jeli společně s družstvem mužů a všichni jsme vzpomínali na uplynulé krásné tři dny.

MUDr. Jaroslava Pružinová

MALÁ KOPANÁ NA NOVÉM HRÁDKU

Pro mnohé z Vás bude možná překvapením, že malá kopaná má na Novém Hrádku svou dlouholetou tradici. Zvláště to vždy bylo dle nepodložených zpráv výroční utkání ženatí-svobodní, které údajně pravidelně hrávali již naši otcové.

V osmdesátých letech se pak začala tvořit poměrně silná generace fotbalistů, kteří reprezentovali naši obec na každoročních vesnických soutěžích a po několik let hrávali i náhodskou ligu v malé kopané se střídavými úspěchy. Řada z nich byla stažena okolními mužstvy "velkého" fotbalu, za která sehráli mnoho mistrovských utkání, ať už na Mezilesí, v Ohnišově, v Olešnici nebo v Novém Městě nad Metují. Tehdy to byla parta shromážděná okolo Lubora Hlaváčka a bratrů Zákravských, jejíž jádro přežívá dodnes a tvoří páteř našich týmů.

Na fotbálek jsme se od té doby pravidelně scházeli téměř každý týden ať už na hřišti u sokolovny nebo v zimě v sokolovně. Když k nám začala proudit čerstvá krev v podobě Radouše Lanty, Jirky Šinkory a bratrů Říhových, rozhodli jsme se dát našemu hraní oficiálnější formu - v roce 1993 jsme založili oddíl a stali se součástí místní sokolské jednoty.

V témže roce jsme začali hrát zimní ligu v sálové kopané v Opočně. V začátcích jsme si většinou vybírali nováčkovskou daň v podobě zbytečných chyb, přesto jsme mezi deseti mužstvy skončili šestí. V roce 94 jsme se pak rozjeli naplno, namátkou vzpomenu několik akcí:

- červenec - na turnaji v Rokytnici v Orlických horách postup mezi posledních osm mezi 24 mužstvy z celých Čech, nakonec vyřazení pozdějším vítězem Prostějovem.
- srpen - nepodařilo se nám postoupit ze základní skupiny na Dobrušském poháru.
- září - v Šonově II. okresní kolo - postup do finále.
- říjen - finále soutěže, zde jsme zvítězili mezi osmi nejlepšími mužstvy z celého okresu a stali se tak přeborníky okresu Náchod pro rok 94. Tady jsme sehráli svá zřejmě nejlepší utkání zvládnutá perfektně takticky a sehraná s velkým přehledem.
- prosinec - zahájení dalšího ročníku sálové kopané, kde A mužstvo skončilo čtvrté, B mužstvo sedmé mezi devíti účastníky, "áčku" o vlas unikl postup do kvalifikace o ligu. V sálovce jsme sice přehráli i pozdějšího vítěze Rokytnici, ale bohužel jsme se často trápili se slabšími soupeři a zbytečně jsme ztratili hlavně v úvodu ligy několik bodů, které nám pak v konečném účtování chyběly.

Možná jste si všimli, že v sálové kopané startovala dvě mužstva. Došlo totiž k na Hrádku nevídanému úkazu, totiž k nadbytku zapálených a aktivních lidí. Proto, abychom nediskriminovali a neodradili poctivě trénující, ale zatím přece jen slabší borce, sáhli jsme k této eventualitě. Trochu se nám sice situace vymkla z rukou, neboť za "béčko" hráli někteří hráči výkonnostně patřící do "áčka" a tím jsme zbytečně tříštili síly. Pokud letos zvládneme situaci lépe, může být umístění prvního mužstva lepší než loni, i když konkurence je velmi silná.

Nyní tedy současní hráči:

Malej a Velkej Lantič, Borisek, Jan, Ivoš a Limouš Ř., Šína I a II, Rudík, Čilouš, Zákraští, Dolák, Pavel, Pepa a Petr R. a v neposlední řadě nejlepší střelec Mirek Dušín. Opomenutým se omlouváme.

V současné době se chystáme na letní sezónu, kdy nás opět čeká několik akcí. Vzpomeneme mezinárodní turnaj ve Voděradech, každoroční okresní přebory, turnaje v Rokytnici, Dobrušský pohár a v zimě sálová kopaná. Také u nás na Hrádku uspořádáme jednodenní turnaj za účasti zřejmě osmi družstev, a to v sobotu 8. července od 9.00 hodin na sokolovně. Přijďte nás povzbudit, případně s dětmi opéct buřty a bez dětí popít pivo.

Co říci na závěr? Snad že poslední tradiční utkání loni po letech vyhráli překvapivě ženatí se skóre 8 ku 3 a že se tento zápas letos zřejmě nebude konat z důvodu panické hrůzy svobodných ze silného, kompaktního, zkušeného, technicky nesmírně vyzrálého, smrtelně nebezpečného, sebevědomého, sympatického, veselého, lépe oblečeného a vůbec po všech stránkách skvělého týmu manželů našich manželek.

Za fotbalisty JH a RL

U p o z o r n ě n í

Stále častěji se tu projevuje nešvar najíždění automobilů na chodníky. Že je to porušení předpisů, nemusíme zdůvodňovat, to každý řidič zná, pokud to dopravní značka neupravuje jinak, ale navíc se poškozují dlažba.

Tímto se obracíme ke všem našim spoluobčanům a žádáme je o ohleduplnost a respektování chodníků sloužících pro bezpečný pohyb chodců.

Přece není třeba čekat až se bude muset zaplatit pokuta udělená Policií.

Obecní úřad Nový Hrádek

JACÍ JSME, MY HRÁDOVÁCI ?

Pro život každé obce je nejdůležitější, jací jsou její obyvatelé. Pokud se jedná o lidi čestné a pořádkumilovné, tak jako u nás v Novém Hrádku, jsou všechny předpoklady, aby i naše obec byla jako ze škatulky.

Nikdo se nemusí bát, že by mu jeho soused něco záviděl, neboť si vzájemně přejeme jen to nejlepší. Neotravujeme se zbytečným hlukem nebo nějakým smradem a kouřem například ze spalované mokré trávy či listí, neparkujeme svá auta na chodnicích ani si jinak vzájemně nepřekážíme, a už vůbec nedovolíme svým slepicím či kočkám, aby se toulaly po obci a někoho obtěžovaly. Nebo snad někoho takového znáte?

Každou sobotu proudí nekonečné řady pořádkumilovných Hrádováků na veřejnou skládku, abychom tam složili svůj vytríděný odpad. Stojí to sice trochu námahy, ale za ten krásný pocit, že jsme přispěli k čistotě obce, to určitě stojí. Nebo snad znáte někoho, kdo na veřejnou skládku nejezdí? Či snad dokonce někoho, kdo si zakládá své vlastní černé skládky?

Jsme zkrátka pyšní na svou obec, my Hrádováci.

Snad mi proto ani nebudete věřit, že jsem šel onehdá po našich upravených ulicích a zíral jsem s pusou dokořán, kterak se kolem obecního úřadu producíruje hejno slepic. Nikdy mě ani ve snu nenapadlo, že by si obec mohla chovat své vlastní slepice.

Ušel jsem pár metrů a vidím nákladák, jak drtí chodník, neboť musí objíždět jiný nákladák, jehož řidič se rozhodl na úzké ulici parkovat. Asi tam byl na návštěvě. Tu jsem zvedl hlavu, podíval jsem se směrem k náměstí a celý jsem ztuhnul. Náměstí je celé v dýmu, tam určitě hoří! Naštěstí nehořelo, ale pouze doutnalo. Listí. Skutečně jsem si oddechнул.

Abych se však mohl i zhluboka nadechnout, vyrazil jsem do polí. Ale co to? Tenhle pán měl přece před chvílí igelitovu tašku a teď nemá nic. Nebo se mýlím? Nemýlím se, tamhle leží! A vedle ní druhá, třetí.... Ušel jsem pár kilometrů a jsem spokojen. Už vím, kam si budu moci případně dojít pro staré kanape, pro hrnce bez ucha, pro děravé sudy a až bude náledí, vím, kde budu těžít popel na posypání chodníku.

Pro život každé obce jsou nejdůležitější její obyvatelé. Můžeme být na sebe pyšní, my Hrádováci.

Všímavý občan Nového Hrádku

S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A

V I. pololetí letošního roku oslavili své významné životní jubileum tito občané našeho městečka:

Nejstarším občanem je pan **Karel Tejchman**, který se 19. dubna dožil 99 let.

26. května oslavila své 80. narozeniny paní **Božena Grimová**, která po dlouhá léta pracovala ve sboru pro občanské záležitosti, byla kronikářkou obce a vykonávala další záslužné práce ve prospěch nás všech.

Dalšími jubilanty jsou :

Antonie B a l c a r o v á	85 let
Jan M a c h o v e c	85 let
Anna F r i m l o v á	85 let
Jan B o ř e k	80 let

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

Od ledna 1994 do června 1995 se v naší obci narodila tato děťátka:

František L o k v e n c

Anna S o b o t k o v á

Adam P o u l

Stanislav D r a š n a r

Lukáš M e n y h e i

Lukáš B e k

Jiří H l a v á č e k

Jana F i š e r o v á

Jakub B e r n á š e k

Petra P ř i b y l o v á

Emil H r a d e c k ý

Klára S u c h á n k o v á

Miroslava D r a š n a r o v á

Všem dětem i jejich rodičům přejeme jen samou radost.

Zlatou svatbu v I. pololetí letošního roku oslavili:

Juliana a Ondřej K o n ě v a l í k o v i

Božena a Josef Š k o d o v i

Diamantovou svatbu 29. června oslavili:

Hedvika a František H o f m a n o v i

Navždy jsme se rozloučili se zesnulými

Anežkou C e j n a r o v o u
Milošem M a r t í n k e m
Františkou P t á č k o v o u
Barborou B u r i á n k o v o u
Andělínou Č e r n o u
Květoslavou G r i m o v o u
Anežkou Č e r n o u
Jaromírem H o f m a n e m
Marií B e k o v o u
Marií S m o l o v o u
Boženou H r o m á d k o v o u
Boženou R á z l o v o u
Marií E f f e n b e r k o v o u
Anežkou C e j n a r o v o u
MUDr. Václavem P r u ž i n o u
Josefem H a r t m a n e m
Marií B a l c a r o v o u

Č e s t j e j i c h p a m á t c e !

Tyto Frymburské ozvěny vydal Obecní úřad v Novém Hrádku
v červnu 1995.